

Pirma, skundžiamo sprendimo 52–58 punktuose Bendrasis Teismas Pažeidė SESV 107 straipsnio 1 dalį nusprenddamas, kad valstybiniai lošimo namai neturėjo pranašumo rinkdami mažesnę įėjimo mokestį iš kiekvieno kliento, remdamiesi ginčijama priemone, nes pervedamos sumos sudarė 80 % valstybinių ir privačių lošimo namų taikomos įėjimo bilietai kainos.

Antra, skundžiamo sprendimo 59–68 punktuose Bendrasis Teismas pažeidė SESV 107 straipsnio 1 dalį nusprenddamas, jog nepakanka, kad Komisija įvertintų ginčijama priemone suteikiamą pranašumą kaip tiesioginę mokestinę diskriminaciją *de jure*, ir kad Komisija pranašumą turėjo pagrįsti ginčijamos priemonės pasekmių ekonominiais tyrimais.

Trečia, skundžiamo sprendimo 74–80 punktuose Bendrasis Teismas pažeidė SESV 107 straipsnio 1 dalį konstatuodamas, kad, pirma, nemokama įėjimo komercinė praktika negalėjo padidinti ginčijama priemone suteikiamo pranašumo, nes ši priemonė nesuteikia pranašumo apskritai, ir antra, kad būtų pripažintas šis argumentas, Komisija turėjo įrodyti, kad realiai suteiktų nemokamų įėjimų skaičius buvo per didelis atsižvelgiant į Graikijos teisės aktuose, kuriais buvo leidžiama tokia praktika, nustatytus tikslus, ir kad tai neatitinka nacionalinės teisės aktuose nustatytų sąlygų.

2014 m. lapkričio 24 d. Vadzim Ipatau pateiktas apeliacinis skundas dėl 2014 m. rugsėjo 23 d. Bendrojo Teismo (pirmoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-646/11 Ipatau/Taryba

(Byla C-535/14 P)

(2015/C 026/24)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantas: Vadzim Ipatau, atstovaujamas advokato M. Michalausko

Kita proceso šalis: Europos Sąjungos Taryba

Apelianto reikalavimai

- panaikinti 2014 m. rugsėjo 23 d. Bendrojo Teismo sprendimą (byla T-646/11),
- priimti galutinį sprendimą dėl ginčo arba grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad jis priimtų sprendimą,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas, įskaitant bylinėjimosi Bendrajame Teisme išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliaciniam skundui pagrįsti ieškovas nurodo keturis pagrindus.

Pirma, ieškovas teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė teisę į veiksmingą teisminę apsaugą, nes pateiktam teisinės pagalbos prašymui nesuteikė jokio sustabdomojo poveikio, taikomo terminui, per kurį galima pateikti ieškinį dėl ginčijamo teisės akto panaikinimo.

Antra, ieškovas kaltina Bendrąjį Teismą, kad šis pažeidė teisę į gynybą. Iš tiesų Bendrasis Teismas nusprendė, kad Taryba neprivalėjo ieškoviui pateikti duomenų, kuriais grindžiamas kaltinimas, ir suteikti jam galimybę būti išklaustytam prieš priimant Sprendimą 2012/642/BUSP⁽¹⁾ ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 1017/2012⁽²⁾.

Trečia, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nusprenddamas, kad ginčijamuose aktuose išdėstyti motyvai yra pakankami.

Galiausiai Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nusprenddamas, kad ginčijami aktai nėra neproporcingi.

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 15 d. Tarybos sprendimas 2012/642/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Baltarusijai (OL L 285, p. 1).

⁽²⁾ 2012 m. lapkričio 6 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1017/2012, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 765/2006 dėl ribojamųjų priemonių Baltarusijai 8a straipsnio 1 dalis (OL L 307, p. 7).

**2014 m. lapkričio 27 d. Audiencia Provincial de Castellón (Ispanija) pateiktas prašymas priimti
prejudicinį sprendimą byloje Juan Carlos Sánchez Morcillo ir María del Carmen Abril García/Banco
Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.**

(Byla C-539/14)

(2015/C 026/25)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Audiencia Provincial de Castellón

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantai: Juan Carlos Sánchez Morcillo ir María del Carmen Abril García

Kita proceso šalis: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Prejudicinis klausimas

Ar Direktyvos 93/13/EB ⁽¹⁾ 7 straipsnio 1 dalį, siejamą su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos ⁽²⁾ 47 straipsniu bei 34 straipsnio 3 ir 7 dalimis, reikia aiškinti taip, kad jų neatitinka tokia proceso teisės nuostata, kuria, kaip Ispanijos civilinio proceso kodekso 695 straipsnio 4 dalimi, nustatoma tokia sprendimo, priimto pateikus prieštaravimą dėl išieškojimo iš hipoteka įkeisto ar užstatyto turto, apskundimo tvarka, kad apeliacinį skundą leidžiama pateikti tik dėl nutarties nutraukti išieškojimo vykdymą, netaikyti nesąžiningos sąlygos arba atmesti sąlygos nesąžiningumu grindžiamą prieštaravimą, todėl profesionalas išieškotojas turi daugiau galimybių apskusti nei vartotojas, iš kurio išieškoma?

⁽¹⁾ 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288).

⁽²⁾ OL C 394, 2000, p. 1.

**2014 m. rugsėjo 26 d. DK Recycling und Roheisen GmbH pateiktas apeliacinis skundas dėl
2014 m. lapkričio 27 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-630/13 DK
Recycling und Roheisen GmbH/Europos Komisija**

(Byla C-540/14 P)

(2015/C 026/26)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantė: DK Recycling und Roheisen GmbH, atstovaujama Rechtsanwältin S. Altenschmidt ir P.-A. Schütter

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė prašo

1. panaikinti 2014 m. rugsėjo 26 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-630/13, kiek jo rezoliucinės dalies 2 punkte atmesta likusi ieškinio dalis;